

ନୈବେଦ୍ୟ

୨୦

ତୋମାର ପତାକା ଯାରେ ଦାଓ, ତା'ରେ
ବହିବାରେ ଦାଓ ଶକ୍ତି ।
ତୋମାର ସେବାର ମହେ ପ୍ରସାଦ
ସହିବାରେ ଦାଓ ଭକ୍ତି ।
ଆମି ତାଇ ଚାଇ ଭରିଯା ପରାଣ
ଦୁଃଖେରି ସାଥେ ଦୁଃଖେରି ତ୍ରାଣ,
ତୋମାର ହାତେର ବେଦନାର ଦାନ
ଏଡ଼ାରେ ଚାହି ନା ମୁକ୍ତି ।
ଦୁଖ ହବେ ମୋର ମାଥାର ମାଣିକ
ସାଥେ ଯଦି ଯାଓ ଭକ୍ତି ।

ଯତ ଦିତେ ଚାଓ କାଜ ଦିଯୋ, ଯଦି
ତୋମାରେ ନା ଦାଓ ଭୁଲିତେ,—
ଅନ୍ତର ଯଦି ଜଡ଼ାତେ ନା ଦାଓ
ଜାଲ-ଜଞ୍ଜାଲ ଗୁଲିତେ ।
ବାଁଧିଯୋ ଆମାଯ ସତ ଖୁସି ଡୋରେ,
ମୁକ୍ତ ରାଖିଯୋ ତୋମା ପାନେ ମୋରେ,
ଧୂଲାଯ ରାଖିଯୋ, ପରିତ୍ର କରେ’
ତୋମାର ଚରଣ-ଧୂଲିତେ ।
ଭୁଲାରେ ରାଖିଯୋ ସଂସାରତଳେ,
ତୋମାରେ ଦିଯୋ ନା ଭୁଲିତେ ।

ମେବେଦ୍

যে পথে ঘুরিতে দিয়াছ ঘুরিব,
যাই যেন তব চরণে !
সব শ্রম যেন বহি লয় মোরে
সকল-শ্রান্তি-হরণে !
তুর্গম-পথ এ ভব-গহন,
কত ত্যাগ শোক বিরহ-দহন,
জীবনে মরণ করিয়া বহন
প্রাণ পাই যেন মরণে !
সঙ্ক্ষ্যাবেলায় লভি গো কুলায়
নিখিল-শরণ-চরণে !